

[Heising.]

en garanti for, at det er en fredens gerning, der vil blive indledt, når samarbejdet på dette vigtige område bliver etableret.

Ud fra disse synspunkter kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget til vedtagelse. Vi giver vor tilslutning i håb om, at det mere forberedende arbejde, der nu skal etableres, vil resultere i et senere virkelig effektivt samarbejde på dette for menneskeheden så vigtige område.

Elgaard: Venstre giver tilslutning til forslagets vedtagelse.

Rasting: Efter den lange, indgående og saglige redegørelse, den højtærede minister har givet for denne sags forhistorie, kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til rigsdagens ratifikation af det forelagte udkast til overenskomst.

Jeg vil gerne fremhæve i denne forbindelse, at jeg anser det for en lykke, at spørgsmålet om atomkraftens udnyttelse er taget op på internationalt grundlag, således at man derved undgår en monopoldannelse for enkelte stater eller grupper af stater. Jeg fremhæver endvidere, at adgangen til deltagelse i dette internationale arbejde har stået åben for alle stater, som var villige til at opfylde normale og rimelige betingelser — der er altså ikke tale om en ensidighed i denne overenskomsts vedtagelse —, og endelig at det drejer sig om grundvidenskabelig forskning, således som det flere steder fremgår af overenskomstens ordlyd. Men det ville være en ulykke, om denne grundvidenskabelige forskning skulle stå i stampe på grund af, at enkelte stater, små eller store, skulle være ude af stand til at gennemføre dette arbejde, og et land som Danmark, hvis forskning på dette område har været anerkendt som noget af det ypperste, har en særlig anledning til at føre banneret videre.

Der vil som sagt ikke være nogen grund for mig til yderligere at uddybe den særdeles indgående argumentation, som er anført til gunst for en ratificering af traktaten, og jeg vil derfor indskrænke mig til på mit partis vegne at anbefale ratifikation af overenskomsten.

Johs. Christiansen: Jeg giver det ærede medlem hr. Heising ret i, at der er vide per-

spektiver — jeg må måske have lov til at sige på godt og ondt — i det kendskab, som forskere og teknikere allerede i dag har dannet sig til de uhyre kræfter, som atomenergien indeholder. Desværre, må man vel sige, er denne revolutionerende energikilde hidtil fortrinsvis taget i brug med ødeleggende formål for øje. Fra atomforskningens første famlende forsøg over de bombenedslag, der fandt sted i slutningen af krigen, til de sidste sprængningsforsøg i de amerikanske ørkner, går der en relativ kort, men også frygtindgydende udvikling, hvis enderesultater menneskene må tænke på med angst og uro. Det er allerede 3 år siden, den verdenskendte forsker, professor Urey råbte sit: jeg er bange! til verdens ledende statsmænd og i manende ord opfordrede dem til at søge atomrustningskapløbet standset, før det var for silde. Endnu har hans flammende appel ikke frugtet. Atomvåbnet er siden da blevet yderligere udviklet, og sandheden i nogle ord, som Amerikas tidligere udenrigsminister, Cordell Hull, skrev i sine „Erindringer“ — og som jeg beder om tilladelse til at citere —, fremtræder i dag klarere og klarere:

„Samarbejde for ret, retfærdighed og fred er det eneste alternativ til et stadigt rustningskapløb, indbefattet atomoprustning, som vil bringe de deltagende nationer på hver side til en almindelig ruin, hvad der vil være ensbetydende med universalt selvmord.“

På denne mørke baggrund tegner den forskning af atomfysikken, som udelukkende tager sigte på at udnytte atomenergien i fredens og fremskridtets tjeneste, et så meget desto lysere billede. I denne forbindelse er det med dyb glæde, vi danske kan konstatere, at en mand som professor Bohr er udset til og har indvilget i at lede en af de studiegrupper, der nu foreslås oprettet som led i et europæisk institut for atomforskning med rent civile formål for øje.

Som det fremgår af det foreliggende forslag til beslutning, er det på UNESCOs initiativ, at det råd, som forslaget omhandler, er blevet oprettet. Blandt de fire studiegrupper, man her enedes om at stifte, var også en for teoretisk forskning. Såvidt jeg har forstået, bliver det denne gruppes arbejdsresultater, der skal være vejledende for de øvrige gruppers virksomhed, og jeg har vist lov til at sige, at det kun er naturligt, at det